

Gunnar Ekelöf

TÄNKEDIKTER

av en självanklagande, självförlåtande, stoisk, epikuré

I

O catholique!

Blott av synd, med synd
 kan nåden vinnas!
 Detta var budskapet, det var inte glatt!
 Med atombomben kan nåden vinnas —
 Ja, varför inte? Ställ din sak på intet!
 Ge från dig Andan, din gud
 men säg då inte: min Gud, hvi har du övergivit mig?
 Tyck inte synd om livet, ömka det inte!
 Lev så länge du lever.

II

O cacciator!

Oförskyllt har du fått den
 ogulden skull du ge den ifrån dig
 fågeln som kom
 och av vådrens och vindarnas makt
 eller av slump eller instinkt tvangs välja
 denna sten, detta huvud till rastplats
 med sitt huvud under en vinge!
 Den andra vingen:
 Beröm inte livet,
 skryt inte med det,
 lasta det inte!
 Njut det som en frukt
 men plantera kärnorna
 att du må vara utan skuld.

III

O fritänkare!

Men annorstädes har jag skrivit
 om underjordens hemskhet
 dess falska skall av ekon
 dess underbelysthet
 därför att jag känt detta som en fara.
 Bevara mig (o samtalsvän vem du än är!) och
 och låt mig dö
 arvlös av det som lever efter mig
 det som är för de efter mig levande!
 Låt mig tillhöra de oåterkalleligen döende.

IV

Jag ser ljuset
 men jag vet inte dess namn eller tecken.
 Vad av många namn och tecken skall jag nämna?
 A eller O, energi eller materia?
 O Lucifer, skiatophor!
 Jag tror också på skuggan, ty sådan är vår värld
 och så länge det finns sol finns slum!
 Gör slummen rektangulär, den förblir slum!
 Jag tror på ett framåtskridande men i cirkel.
 Jag vill hålla nöden från dörren,
 vara lagom hygglig
 men varken bländad eller vräkig.

V

O egensinne!

Ett sista tror jag på: det vilda
 men det är på överblivna kartan
 och i avtagande.
 Lejonet, eller räven, dödar för dagen
 och återvänder kanske på natten om något finns
 kvar efter gamarna:
 Människan dödar för en idé, ett system.
 Jag finner det meningslöst.